19 Οκτωβρίου 2013

Απόκριση προς τον αδελφό που έπεσε σε πολλή

Απόκριση του ίδιου, του μεγάλου Γέροντα, προς τον ίδιο (αδελφό), τότε που εκείνος (ο αδελφός) έπεσε σε πολλή λύπη και αθυμία.

Αδελφέ Ανδρέα, είθε να μην επιτρέψει ο φιλάνθρωπος Θεός μας στο μισόκαλο εχθρό να σπείρει μέσα σου τη λύπη και την αθυμία, την οποία εκείνος φέρνει στις ψυχές, για να μη σε οδηγήσει σε απόγνωση, σχετικά με όσα υποσχέθηκε ο Θεός, ο ευλογητός, δια του Αγίου Πνεύματος, σε σένα τον αγαπητό, αλλά να ανοίξει την καρδιά σου να κατανοήσεις τις Γραφές, όπως άνοιξε την καρδιά των μαθητών, που ήταν μαζί με τον Κλεόπα (Λουκ. 24, 32).

Να κατανοήσεις δηλαδή, γιατί ο Θεός, μετά τις υποσχέσεις που έδωσε στον άγιο Πατριάρχη Αβραάμ, πάλι επέτρεπε ώστε αυτός να δοκιμάζεται (Γεν. 22, 1). Διότι λέει: Και μετά απ αὐτά τα λόγια, δηλαδή τις υποσχέσεις που έδωσε σ αὐτόν, το φίλο Του – που Του πρόσφερε μια τόση μεγάλη θυσία, ο οποίος δεν ήταν πρέπον να πάθει κανένα κακό και που για την πίστη του τη μεγάλη τον θεώρησε δίκαιο (Γεν. 15, 6), (Ρωμ. 4, 3) – αυτόν τον τόσο σπουδαίο και μεγάλο, τον άφησε να πέσει σε πειρασμό. Και τον άφησε για να δοκιμαστεί, ακριβώς για να κατασταθούν

αναπολόγητες οι δυνάμεις του σκότους και να είναι παράδειγμα και πρότυπο στους πιστούς, ότι “με πολλές θλίψεις πρόκειται να μπουν στη Βασιλεία του Θεού” (Πραξ. 14, 22) και “με την υπομονή τους θα σώσουν τις ψυχές τους” (Λουκ. 21, 19), “ευχαριστώντας για το καθετί το Θεό” (Α’ Θεσ. 5, 18).

Μαζί με αυτά, φέρε στο νου σου και τον άγιο Ιώβ, το γνήσιο φίλο του Θεού, “τον αληθινό, τον άμεμπτο και δίκαιο, το θεοσεβή, που απείχε από κάθε πονηρό πράγμα” (Ιώβ 1, 1). Αυτόν που δεν έπρεπε να πάθει κανένα κακό, και αυτόν τον παρέδωσε να πειραστεί, για να δοκιμαστεί η αρετή του· και αγωνίστηκε τόσο, μέχρι σημείου που άφησε καταντροπιασμένους και αναπολόγητους τους εχθρούς και τους κατηγόρους του, καθώς τους έλεγχε με τη ζωή του. Φέρε ακόμη στο νου σου, για να στηριχθεί η πίστη σου, “τον αρχηγό της σωτηρίας μας και τελειωτή Ιησοῦ” (Εβρ. 12, 2), “ο Οποῖος μας λύτρωσε από την αρχαία κατάρα” (Γαλ. 3, 13). Πως δηλαδή, αφού έφθασε στην ώρα του Σταυρού, για να μας υποδείξει οδό υπομονής και σωτηρίας, έλεγε: “Πάτερ, αν είναι δυνατόν, ας μην πιώ αυτό το ποτήρι· όμως ας γίνει το δικό Σου θέλημα και όχι το δικό μου” (Ματθ. 26, 39). Και αυτό το έκανε για μας, Εκεῖνος που επιτίμησε τον Πέτρο όταν του είπε: “ Ο Θεός φυλάξοι σε, Κύριε, να μη σου συμβεί κάτι τέτοιο”! (Ματθ. 16, 22). Και το έκανε επειδή ήταν έτοιμος και είχε καταθέσει την προαίρεσή Του στο να πάθει για τη σωτηρία μας. Αλλά, χάριν της αδυναμίας μας, δέχτηκε προσευχόμενος στη Γεθσημανή να πιεί το ποτήρι του θανάτου, για να μην απογοητευόμαστε όταν προσευχόμαστε, έστω και αν προς το παρόν, προς δοκιμή μας, δεν εισακούεται η προσευχή μας.

Ας προσπαθήσουμε λοιπόν να κάνουμε μια βαθιά μελέτη πάνω στην ουσία και στη σημασία των Παθών του Σωτήρα μας, που έγινε άνθρωπος για χάρη μας. Και ας υπομείνουμε μαζί μ Αὐτόν τους ονειδισμούς, τα στίγματα, την εξουθένωση, την περιφρόνηση, τον εμπτυσμό, την ύβρη από τη χλαμύδα, την διαπόμπευσή Του με το αγκάθινο στεφάνι, το ξύδι με τη χολή, την οδύνη από το μπήξιμο των καρφιών, το κέντημα της λόγχης και το νερό και το αίμα. Και ασφαλώς τότε θα αισθανθείς μεγάλη ανακούφιση στις δικές σου οδύνες. Να είσαι δε βέβαιος ότι όλος αυτός ο κόπος σου δεν θα πάει χαμένος. Σε άφησε να υποφέρεις ένα μικρό κόπο, για να μην βρεθείς εκείνη την ημέρα (της κρίσεως), αμέτοχος των καρπών που θα βλέπεις να βαστάζουν οι Αγιοι, οι οποίοι θα καυχώνται για τους καρπούς της υπομονής των θλίψεών τους. Επίσης για να γίνεις συγκοινωνός των Αγίων και του Ιησοῦ, έχοντας παρρησία ενώπιόν Του μαζί με τους Αγίους.

Μην αφήνεις να σε κυριεύσει η λύπη, δε σε ξέχασε ο Θεός, αλλά φροντίζει για σένα ως γνήσιο Του υιό και όχι ως νόθο. Θα στέκεσαι καλώς αν προσέχεις τον εαυτό σου με πολλή νήψη. Να μην ξεχάσεις το φόβο και την ευχαριστία προς το Θεό. Και

θα είσαι μακάριος, αν πράγματι έγινες και ξένος και φτωχός, διότι αυτοί είναι που θα κληρονομήσουν τη Βασιλεία του Θεού. Γίνε ανδρείος και δυνατός εν Κυρίω.

Οπως βλέπεις, δεν κουράζομαι να σου λέω τα ίδια και τα ίδια, τα οποία εύχομαι να σου τα χαρίσει ο Κύριος.

Κάνε ευχή και για μένα.

(Από το βιβλίο «Αββά Βαρσανουφίου και Ιωάννου. Κείμενα Διακριτικά και Ησυχαστικά», τομ. Α’ εκδ. «ΕΤΟΙΜΑΣΙΑ», Ιερά Μονή Τιμίου Προδρόμου Καρέα)

Πηγές:alopsis.gr- ahdoni.blogspot.gr